

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १०४३-घ

Title सौन्दर्यलहरी टीका

Author

Extent ३ Age

Subject भक्तिशास्त्रम् . अपूर्णम्

नं० १०४३-ध

सौन्दर्यलक्षरीटीका (भक्तिशास्त्रम्)
पत्राणि ३ (अपूर्णम्)

नं० १० धर-ध

३ पत्रे

नं. १०६३७
श्रीगुरुदेवकी
३ पत्राकी
अतिशय - अमूल्य

सो-
टी-
१

रणी६

ॐ श्रीगणेशाय नमः चारं चारमदामसितमावः शिकोपरिस्थापितं द्वारं द्वारमल्लवलोपरिगतो द्वैयंगवी
नंददत्त १ आणांतीपुरतो विलोक्य जननीमादाय पृष्ठिके रथावुमिहमकाशितभयः प्रायात्समापार्भकः
१ कद्धारोत्पलकैरंबुजदलमाकंदमत्संजरीः कादंजंकरं कजेन थंदंती बुद्धेक्षदंजोद्भवे २ सौवर्णा
कुशापाशपाणिमरुणासाहकवस्त्रावृतामातां मावुजसंस्थितो जिह्वयना चंद्राद्वचुजं भजे २ प्राणमये
करावर्यचराणां भोरुहयं आनंदलहरी स्तोत्रं विसृपदोपिलक्षये ३ तत्र भवती पदोत्तनहरिद्विरिच्छा २
दिदेव हं दमपास्य किमिति कात्यापने स्तुते राचमिति शिष्या शंका मपनि लेखयेती प्रराह शिवाशक्त्या
युक्तो परिभवति शक्तः प्रभविते न चेदेवं देवो न तत्तु कपालः संदितमपि अतस्त्वामाराध्यां हरिहरवि
रिच्छादिभिरपि प्राणांतं स्तोत्रं वा कथमकृतपुण्यः प्रभवति १ शिवाः कल्याणायः सदा शिवः अवि
द्यातत्कार्योपार्जितजन्ममरणाय ते कल्ले शतपामंगलरहितत्वात् शक्त्या कर्तुं सकृत्सुखं कर्तुं
त्वात्रिगुणात्मकप्रकृत्या तत्र शक्ता भवति अविद्यावच्छिन्नस्वप्नब्रह्मणो जगन्निर्माणोपात्तत्वादिति
भावः न न स्वतः प्रयोजनाभावात् कथं तस्य द्वादेवोतिरित्यत्र आह देव इति दिव्यति क्रोडतभुतिदेवः त
थाचक्राजं मेव प्रवर्तते भगवान्स्वप्नादौ न पुनः प्रयोजनामुद्धृत्य कथं शेषेति भावः न चेदेव तया

राम.

विद्यापरतामधेयया। यदि युक्तः परिष्कृतो भवति तदा प्रभवितुं प्रभुतां विधातुं शक्तः सप्तमार्थो भवति ह
व्यादिकार्ये जुगदलक्षणे चत्वारोऽङ्काः ३

शिवस्य ६

तो

चेन्नपुक्तः तदासंदितं चलितमपि न कुशलः न क्षमः तस्य सर्वविधमिदं कृत्वा दितित उक्तं शक्त्या विना शिवे सुखे
नामधामन विद्यते इति एतेन तिर्यगास्य स्वरूपमकर्तृत्वाद्गुणत्रयात्मकमापातग्रहायेदोक्तं उच्यते इति मते
अन्यमते पितृपुत्रस्य भवानी नृपशक्ति संयोगादेव जगत्कृतं त्वेतात्प येत्युक्ते तेन च शिवः शिवे ह्यशक्त्या पका
रेण अकारशकारात्मकेन यदियुक्तो भवति तदा प्रभवितं स्वकार्यं जगद्रूपस्थितिकर्तृशक्तो भवति न चेदेवं देवः
तदासंदितमपि शेषपुटविभागमपि कर्तृशक्तः शकारवकारयोर्निस्वरूपो रुच्चारणितमशक्त्यात् अतएव
शक्त्या विना शिवे सुखे नामधामन विद्यत इत्यत्र नामधाम यधु मनश्चायं माणात्वार्यकसूक्ष्मपरंचोपाते अथवा
शिवः ककारादिकारांतः पंचत्रिंशद्गीतमकः शक्त्या अकारादिविहृगांता षोडशस्वरूपया युक्तो यदि भव
ति तदा प्रभवितं वेदादिनूपतं व्यक्तो भवति न चेदेवं तदासंदितमपि ताल्वाष्टपुटसंदमपि कर्तृमपि न कु
शल न क्षमः तउक्तं शारदायां विस्वरैनास्त्येवांजायते व्यक्तिरंजसा शिवशक्तिमया त्राहसस्माद्गुणान्
मनीषित इति मात्रकाहृदयेपि ककारादिहकारांतावर्णिस्तेषु चूयिणः समस्तवस्तुपणाष्टत्रिंशत्
विग्रहाः अकारादिविहृगांताः षोडशशक्तः नित्या षोडशकात्मानः परस्परसमायुताः शिव शक्तिमया व
र्णाश्वार्यप्रतिपादकाः शिवोस्वरः पराधीनो न स तंत्रः कदाचन स्वराः स्वतंत्रा जायन्ते न शिवस्तु कदाचन

श ३

६

या

ना ४

स्वर २

भविष्यं शक्तो ५

व

मौ.
टी.
२

ति अवाशिवोद्धारशक्त्यावालात्तृतीयवीजनूपयातेन प्रसादमंत्रोद्धारः प्रभवितुं मंत्ररूपतो गते स्पन्दितं ओं
सुषुप्तविभागे कर्तुमिति तृतीयः यदा शिवो विज्ञः शक्त्या विसर्गतेन तेनामन्त्ररमंत्र उक्तः तदुक्तं शिवदृष्टौ अद्वै
विन्दुर्विस्मयस्त्वमावयो योगः परः प्रकाशपरमाथेत्वात्स्फुरतालहरीयुतात्प्रकाशितो नृतरादो वर्णेष्वनन्त
रति यो गिती सद्येपि अन्त्याकाराद्विसर्गोताद्विन्दुप्रसन्दमं विदः प्रकाशपरमार्थत्वात् स्फुरतालहरीयुता
त् प्रसूते विश्वलहरीमात्स्थानत्रयात्सकमिति एतेन शक्तः प्रभवितुमिति पितृव्याख्यातं अथवा शिवोद्धार
कारः शक्त्या अकारोति घत्तरवाग्वादिनी मंत्र उक्तः अनन्तो न क्लीशश्च विद्यावाग्वादिनी मतेति विद्याप्र
काशनीवचनात् अथवा शैवपंचाक्षरोद्धारं यथा शिवः शिवशब्दः शक्त्या एकारेणान्तमः पदेन च मन्त्रः
शिवः शक्तिः कामरूपादावेकारस्य प्राणवो वीजमात्वा तं नमः शक्तिरुदीरिते त्यादौ नमः पदस्य शक्तिप
दार्थता प्रतिपादनात् एकारेण च तथैकवचनं दे. इत्येताः शक्तिः इकारलपात् प्रभवितुं मंत्ररूपेणाभी
ष्टादिफलमाहृतं न चेदेवमित्यादेः प्रतिषेदकमात्रस्य मंत्रव्यवहाराभावेन तत्तत्किंचित्फलदातेष्वसमर्थं
त्यर्थं ज्ञेयः यजः शिवस्यापि सामर्थ्यप्रदा भवतीत्यतः देतोस्त्वं प्राणं तं स्नातं वा अकृतं पुण्यः अतः पात्रि
तसं कृतः कथं प्रभवति समर्थो भवति केन केवलं पंचब्रह्मांतर्गतसदाशिवसेवतस्तोपदायतत्रह्मा।

राम.
२

तस्यापीत्याहरिहरविंश्यादिभिः पितृविसृष्टिब्रह्मादिभिरप्यारुप्यं समञ्चनीयमित्यर्थः वेशादिग्रहाराभिप्रायेणावा
 पो न नीचमिदं पद्यं यथा द्वितीयायें अतः ज्ञायासाया राध्यामिति पदद्वेदः तेन शिवः शक्त्यभिन्नपरमात्मा आमाया
 कोरेण याशरीजेन शाक्त्या भवने शरीरीजेन हरिहरविंश्यादिभिः कौंकारेण पदियुक्तः उत्पन्नयतः हरिपदेन
 ओंकारेण विरंचिपदेन ककारेण कैचैपरीत्येन योजनेन तद्दीजलाभा इति वयंतपंचदशविधां तर्गतमथ्यरीना
 त्मकमथुमतीतीजमर्थ इति शिव इति शिवो हकारः शक्त्या सकारेण हरिहरविंश्यादिभिः लकारहकारककारे
 कैचैपरीत्येन पदियुक्तः शक्तः युक्तो भवने शरीरात् इत्यर्थः पद्मासकलश्रीविधामंत्रभूतनवाणां वमैरुमंत्रो ह्यो
 त्रजेयः यस्या शिवो हकारः शक्त्या कारेण एकारेण च हरिहरविंश्यादिभिरपि पदियुक्तः हरिर्लकारः हरो विं
 दुः अहं विं दुर्विसर्गस्त्वमित्युक्तेः विरंचिः ककारः आदिपदेन रेफेनादौ न दाप्रभवितुं ताना श्रीविधामंत्रतामप
 रंतं शक्तः समर्थः न चेदेवं तदा स्पष्टितमपि एकमंत्रतामप्युपगंतं न कुशलः तदुक्तं ज्ञानार्णवैमूलविद्यां
 एषो देसकलागमसेवितो सर्वदण्डं न वंद्यो च चित्तकला मयी ये शिवे भूमिश्चंद्रः शिवो मायाशक्तिः कस्माच्च
 मादतो अर्थचंद्रश्च विंडुनवाणो मेरुरुच्यते महात्रिपुरसंदर्भामंत्रमंत्रसमज्ञव इति से गोपता र्थं चर्षिणा ज्ञाता
 णि वायुक्रमेणोक्त इति ज्ञेयं यद्वा शिवपदेन ककारहकाररेफा शक्तिपदेन ईकारप्रकारमायावीजानि

सो.
न.
३

प्रभवितुं पंचदशी मंत्रांगो तं यत एव चंद्रो मायाभिः पुरुषरूपयुते शक्तिरप्यमुमेवार्थमाह यदा शिवो गोपा लाष्टा दशा
क्षरश्च शक्त्या पंचदशाष्टा दशाक्षरपंचदशीभ्यो संदरिगो लमंत्रो ह्यगदिति या कुर्मः अथ शिवशब्देनार्थमात्र
त्रिकोणाचतुष्टयं शक्तिशब्देनार्थमात्रत्रिकोणापंचकमुच्यते उभयमिलित्वा यजुक्तं चतुर्भिः शिवचक्रैश्च पंचभिः
शिवशक्त्यात्मकज्ञेयं श्रीचक्रं शिवयोर्वपुः प्रभवतुं सृष्ट्यादिकर्तुं श्रीचक्रादेव हि सृष्टिस्थिति संदत्तं यो भवती
त्यागमवित्तमाः तदुक्तं कामिके त्रगसूत्रं मां समेदो स्थिता तवः शक्तिमूलकाः संताश्चक्रपाननी वया तव शि
वमूलिका नवधा तं रये देही नवयो निसमद्भवः कृति नवयो निसचक्रं अथ वक्तव्यं चिदाद्याललितो पंचपाक
सविग्रहा वेसात्तादसमारंभादकारो दिवशं जगदिति तंत्रराजवचनात् क्लृप्तापिकात्पापती रूपांत्यरा
यापि व्याकर्मः तन्नमी सां सकादिमते जगत्कर्तुं श्रीश्वरस्याभावात् निर्विषयिनी ये स्फुटिरिति आशंकापनया वा
र्थतामुपहसति शिव इति स्वप्नमविद्यां वातिगच्छति एति शिवः शिः स्वप्ने इति यातो निषत्रमापोपि यदन्त्ये
चैश्वरत्वात् शिवः ईश्वरः शक्त्याणीरीरेण पदियुक्तः स्यात्तदा प्रभवितुं सृष्ट्यादिकर्तुं शक्तः स्यात् तथा च द्दि
त्यादिकं सकर्तृकं कार्यत्वात् चटवदित्याद्या घनपमानं तदा वेदकतया लंश